

САБОРНИК

БИЛТЕН БЕОГРАДСКЕ САБОРНЕ ЦРКВЕ
СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

НЕДЕЉА, 24. АПРИЛ 2016, ГОДИНА 17, БР.32

ИГУМАН МИХАИЛО (БИКОВИЋ) О ТАЈНАМА ВЕЛИКОГ ПЕТКА

Господ је свемоћан, све може, једино не може човека да натера да Га воли. Зато нам је и дао дар слободне воље и поштује га до крајности. Трпи од човека и понижавање, пљување, порицање да постоји, све - само ако ће, у последњих пет минута његовог живота, да добије човека који се, по слободној вољи, окренуо и завапио Му. То вам је као разбојник с десне стране Крста. Погледајте шта он ради у последњих пет минута живота!

Не знам да ли знате ову причу, она није у Светом писму записана, али Свето предање говори о њој, о Светој породици, када је бежала од Ирода у Египат. У једној пустињи их је пресрела банда бедуина, у намери да их опљачкају. Међутим, Мајка Божија је држала један свежањ уз себе, као нешто најдрагоценије. Вођа банде, заинтригиран, приђе Мајци Божијој и стргне да види шта Она то тако драгоцено држи. И, кад је угледао Господа, као малу бебу, удивило се Његовој лепоти. Рекао је: “Када би Сам Бог сишао с неба, не би био лепши од овог детета. И, због лепоте овог детета, нећемо вам учинити ништа”. И, нареди својој банди да се окрену и да оду. Мајка Божија повика за њим: “Ово Дете ти неће остати дужно...!” Тридесет година касније, с десне стране Господа је - вођа разбојника, а с леве - један од разбојника!

И, погледајте, то је јако потресна сцена! У три јеванђеља говори се да је разбојник с леве стране хулио на Господа. Само у једном, мислим да је по Луки, наводи се тачно шта је говорио. А, кад видимо шта је говорио, ја бих могао да кажем да бих био евентуално као тај разбојник с леве стране Крста. Он је говорио: “Помогао си толикима, помози сада и Себи и нама, па нас скини с крста!” Треба знати каква је крсна смрт. Она је страшна не само физички, већ и психички. Јер, кад вам прободу руке и ноге, ви не умирате тог тренутка. У боловима сте, али знате да са крста нико неће да вас скине. Са крста вас скидају тек кад умрете. То је страшан психолошки притисак! А, гледате у своје ране и видите како споро крв отиче. Вама је једино решење да крв што пре отекне и да што пре умрете. Замислите у каквом се положају налази обичан смртник, обичан човек. Страшан психолошки осећај! При том, како човек виси, полако, од тежине, све више долази у сасвим скупчен положај, рамена му све више сужавају плућна крила и све је плићи дах. А, што је плићи дах, човека хвата све већа паника. И, када знамо то, онда нам постаје јаснија и ова вика,

вапај разбојника са леве стране, који каже: “Толикима си помогао, помози и Себи и нама, па нас скини с крста!” Ја бих, у најбољу руку, био као тај са леве стране...

Погледајте сада овога са десне стране Крста. Каже се да су се, у том тренутку, и апостоли разбежали од смртнога страха - они који су били три године поред Господа, чинили чудеса у име Његово... Под Крстом стоји само Мајка Божија, Преподобна Марија Магдалина (јер она не мари више за свој живот, она је толико покајање доживела да само мари за Господа), најдражи ученик Господњи - Свети Јован Богослов и још неколико жена мирносица. Само они... Зашто? Нису се плашили смрти. Јер, Римљани су имали право да их убију на том месту, без да дају одговор зашто су то урадили. Народ који је, седам дана пре тога, клицао: *Осана во вишњих, благословен грјадји во имја Господње!*, бацао палмине гранчице под магаре... - чули су шта се пре тога десило, да је васкрсао четвородневног Лазара, то је било поред Јерусалима, гласине су се пронеле - само седам дана касније, тај исти народ разваљује уста на Господа. Викао је прво у судници: *Распни Га, распни!*, а сада Му се руга. И, у тој ситуацији, када имамо целокупну слику, знамо већ шта је урадио разбојник с леве стране Крста, погледајте сад шта ради разбојник с десне стране Крста: он је исто човек, више нема власт и моћ, као вођа разбојника, да узме сабљу и да тако реши ствар, он је исто прикован. Једино још што има, што користи, јесте ауторитет вође банде, и укорера свог друга, хајдука, каже: “Немој! Он (говори за Господа) је човек-праведник, ништа није згрешио”. Прво, значи, брани Господа... Друго: “А, ми смо људи-грешници” - признаје, каје се. Треће: прихвата казну без роптања - “Праведно смо кажњени”. А, четврто, окреће се ка Господу и каже: *Помени ме, Господе, када дођеш у Царство Твоје*. То дира Самога Господа у срце, и окреће се ка њему и каже: *Кажем ти, још данас ћеш бити са Мном у Рају*. Замислите! А, то је разбојник, и он је човек - исте страхове доживљава, исту патњу! Али, колику снагу има да четири ствари ради у последњих пет минута живота! То не треба за нас да буде охрабрење да чекамо последњих пет минута живота да бисмо се окренули ка Господу, али је утеха за оне који се у позним годинама живота окрећу ка Господу, да никад није касно. *У дан када Ме призовеш, спасићу те*, каже Господ.

Зато је Велики петак велики... То налазимо и у речима Господњим, када каже: *За ово сам и дошао...* Значи, главни задатак који је добио од Превечне Тројице је управо тај. Ми видимо, у молитви пред хватање, где Он моли Оца: *Оче, ако може да ме мимоиђе ова чаша, али не моја воља, него Твоја*. У тој реченици се исказују обе природе Његове: у првом делу реченице - људска природа, страх од смрти, Он зна шта Га чека; а, други део реченице је - божанска природа: *не моја воља, него Твоја* - Син Божији. И, онда се јавља св. архангел Гаврило да Га теши. Јер, због тога дође у овај свет, да би претрпео да се сва зла, сва кола зла преломе преко Његових леђа - то није могао урадити човек, морао је Бог да сиђе. Не: морао, него: желео; Бог не мора ништа. Он ради искључиво по Својој слободној вољи, Он је слободан. Али је желео,

из велике љубави према човечанству и према Своме створењу, почевши од Адама и Еве - створио их је из љубави. Из те љубави Он шаље и Новог Адама, ради искупљења и ради стварања Новог завета. А, како се формира Нови завет? Моје је слободно тумачење: у тренутку када Му закивају ексеру у руке и ноге, будући да у Себи има обе природе, божанску и човечанску, Он у реченици *Опрости им, Оче, јер не знају шта раде*, у ствари, измирује човечанство са Богом - у Самоме Себи... И ОН је, заправо, Нови завет. Сама Личност Господа Исуса Христа је Нови завет.

И НА КРСТУ И У ВАСКРСЕЊУ - С НАМА ЈЕ БОГ!

Бог Старога Завета, Бог древних религија, био је Бог непојаман, Бог страхотан и, у Својој Светости, Бог недоступан. А, ето, у Јеванђељу се разоткрива Бог доступан и једноставан, али по какву цену! Он је постао човек и тиме Себе дао у власт свеколике злобе и неправде људске. Дао је Себе на муке и погубљење. По Својој љубави према нама, изволео је да буде рањив исто као и ми, беспомоћан и незаштићен исто као и ми, презрен као што и ми бивамо презрени у очима оних који верују само у силу и у успех! Ето, каквим се открио пред

нама Бог! Бог нам је открио да нема дубине пада, пометености и страха у које Он није сишао до нас, да, када у њих паднемо, не будемо сами. У Гетсиманскоме врту, Он је, у борењу и ужасу, сусрео не Своју, него нашу смрт. И, током читаваог Свога живота (међу нама), Он је бивао управо са људима којима је било неопходно да к њима дође Бог, зато што су изгубили пут ка Њему.

Ето, то је Бог у Којега ми верујемо, то је Бог Који нас је узљубио и крсном љубављу и ликујућом и торжествујућом (тријумфујућом) љубављу Васкрсења, Који нас је искупио и открио нам величанственост човека и нашега

призивања! Зато, почнимо да живимо достојно тога звања на које смо призвани, радујући се томе што је с нама Бог!

Митрополит сурошки и лондонски Антоније (Блум)

Господ је и на други начин могао да нас избави од зла. Међутим, да би нас научио љубави, Он је због нас Свог Једнородног Сина предао на страдања и распеће. Отуда видимо да су ЉУБАВ и ТРПЉЕЊЕ (који се не могу достићи без смирења) за нас потребнији од свега.

Свети Исак Сиријски

У ШЕСТОЈ НЕДЕЉИ ПОСТА (ЦВЕТНОЈ) ПРОСЛАВЉАМО:

- 24.(11) *Улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим - Цвети*
- 25.(12) Преподобни Василије Исповедник
- 26.(13) Свети свештеночученик Артемон Лаодикијски
- 27.(14) Свети Мартин Исповедник
- 28.(15) Велики четвртак (Велико бденије)
- 29.(16) *Велики петак*
- 30.(17) Велика субота

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА СТРАСНЕ СЕДМИЦЕ:

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЉАК:

7:30 Царски часови и Литургија пређеосвећених Дарова
17:00 Вечерње

ВЕЛИКИ УТОРАК:

7:30 Царски часови и Литургија пређеосвећених Дарова
17:00 Вечерње

ВЕЛИКА СРЕДА

7:30 Царски часови и Литургија пређеосвећених Дарова
17:00 Повечерје

ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК:

9:00 Литургија св. Василија Великог
17:00 Јутрење са читањем 12 Јеванђеља

ВЕЛИКИ ПЕТАК:

7:30 Царски часови
16:00 Вечерње са изношењем Плаштанице
19:30 Плач Мајке Божије

21:00 Јутрење са певањем статија и опходом око храма

ВЕЛИКА СУБОТА:

9:00 Литургија св. Василија Великог
24:00 Пасхално јутрење и прва Васкршња Литургија

ВАСКРС:

9:00 Друга Васкршња Литургија
17:00 Пасхално вечерње

Драга браћо и сестре, у 14. и 15. броју прошлогодишњег издања Саборника прочитајте поново *Мали подсетник за Причешће*, у коме смо укратко навели оно што је за причасника важно да зна о самом чину приступања Светој Чаши, као и понашању после тога, уз посебан осврт на припрему деце за приступање Светом Причешћу. На исповест можете доћи сваког наредног дана, током или после горе наведених служби, не остављајући разговор о својим гресима за сам најрадоснији дан Васкрса.

Будући да улазимо у дане када су људи осудили и неизрециво ранили Самог Бога, невиног и пречистог, потрудимо се да никога не осудимо и не повредимо, макар у ове дане, да не бисмо и ми Христа разапинали и рањавали.

Главни и одговорни уредник: протојереј-ставрофор Петар Лукић. Уредник издања: Ивана Радовановић. Тел. храма: 011/2636-684. Факс: 011/2636-566. www.saborna-crkva.com. sabornik@saborna-crkva.com. Тираж: 1000 примерака.